

HALKIMIZA DUYURU

BİZ ECZACILAR 5 HAZİRAN 2001 SALI GÜNÜ ABDİ İPEKÇİ PARKINDA OLACAĞIZ.

CÜNKÜ:

➔ Artık sizlere ilaç hizmeti veremeyecek koşullara doğru hızla itiliyoruz.

➔ Yaptığımız fedakarlıklar görmezden gelinerek daha fazlası isteniyor ve haklarımız bir bir elimizden alınıyor.

➔ Yıllardır bu ülkenin ve toplumun sağlığı için özveriyle çaba gösteren biz eczacılar, sorumlusu olmadığı olumsuz koşullar nedeniyle bu hizmeti sürdürmekte güçlük çekiyoruz.

➔ Kamu kurumları aracılığıyla sizlere verdiğimiz ilaçların bedellerini ancak 90-100 günlere varan süreler içerisinde geri alabiliyoruz.

➔ Kurum ödemelerindeki bu gecikme süreleri nedeniyle devletten hiçbir gecikme faizi alamazken, bu koşullara rağmen biz devlete % 5 iskonto yapmaya devam ediyoruz.

➔ Yaptığımız bu özveri görmezden gelinerek bir de Sağlık Bakamı tarafından karlılığımız düşürülüyor.

➔ Depolardan neredeyse peşin koşullarda alarak, sizlere verdiğimiz ithal ilaçların parasını devletten yine 3-4 aylara varan sürelerde geri alabiliyoruz.

➔ İthal ilaç oranındaki tehlikeli artışın devletin, dolayısıyla halkımızın paralarının boşa kullanılması anlamına geldiğini söylüyor, bu nedenle ülkemizde eşdeğeri üretilen ilaçların ithal edilmemesi gerektiğini ulusal ilaç sanayimizin korunması gerektiğini söylüyor, dikkate almıyoruz.

Bu ülkede yaşanan ekonomik krizin sorumlusu sizler olmadığınız gibi biz eczacılar da değiliz.

Toplumun tüm kesimlerinden fedakarlık isteyenler, bu hakkı kendinde görenler, bu ülkenin kaynaklarının tüketilmemesi için sadece sizlerin ve bizlerin fedakarlıkta bulunduğunu bilmiyorlar.

Oysa biz eczacılar bu gerçeği en yakından gören meslek grubuyuz.

Çünkü; eczanelerimizde hergün halkımızın ne denli zor koşullarda yaşamını sürdürdüğünü görüyor, sıkıntılarına tanık oluyoruz.

Bu nedenle; biz eczacılar bu ülkeyi yönetenler gibi halkımızdan daha fazla özveri isteme hakkını kendimizde göremiyoruz.

İşte bu yüzden halkımıza;

“Senin sosyal güvenlik kurumun verdiği ilaçların parasını çok geç ödüyor, bu nedenle **“SANA İLAÇ VEREMİYORUM”** deme hakkını kendimizde göremiyoruz.

Kucağında hasta çocuğu ile eczanemize gelen vatandaşa bir işletmeci mantığıyla bakamıyor, kendini toplum sağlığına adanmış, bu amaçla eğitim görmüş birer sağlık emekçisi olarak **halkımızı ilaçsız bırakmamak için direniyoruz.**

Ancak sabrımızın ve dayanma gücümüzün sonuna geldik!

- Bu direncimizi kırmaya çalışan haksız uygulamalara,

- Yaptığımız tüm fedakarlıklar görmezden gelinerek her gün bir yenisinin istenmesine,

- İlaç ve eczacılık hizmetlerini ne koşullarda yürüttüğümüzden haberi olmayanların, bizleri hizmet veremez noktaya getiren keyfi kararlarına,

ARTIK DUR demek için

Eczacılık mesleğinin tarihinde ilk kez alanlara çıkıyor ve haykırıyoruz;

“Artık Yeter! Haklarımızı İstiyoruz!”

